

М. Д. = Млявий день

ХЛЮП! Джуді Муді прокинулася. Крап, крап, крап – дощ торохкотів по даху. Ляп, ляп, ляп – краплі стікали по вікну. Знову! Лило вже сім днів поспіль. Нуд-но!

Вона, Джуді Муді, стомилася від дощу, її просто нудило від нього.

Джуді запхала голову під подушку. Якби ж тільки вона захворіла. Захворити – то було б чудово. Ти лишаєшся вдома, п’єш газовану воду на сніданок, їси порізані на смужки тости і дивишся телевізор у себе в кімнаті. У весь день читаєш

детективи про студентку-медичку Черрі Еймс*. І їси смачні вишневі льодяники від кашлю. Гей! Може, Черрі Еймс назвали на честь льодяників від кашлю!**

Джуді взяла стару мамину книжку про Черрі Еймс і запхала до рота льодяника від кашлю.

— Вставай, ледащо! — гукнув Стінк, стукаючи в двері.

— Не можу, — відповіла Джуді. — Забагато дощу.

— Що?

— Нічого. Просто йди до школи без мене.

— Мамо, Джуді пропускає школу! — закричав Стінк.

* Серія з 27-ми детективів, написаних і виданих у США у 1943–1968 рр.

** Ім'я Черрі – Cherry – пишеться так само, як і слово «вишня» – cherry.

До кімнати зайшла мама.

– Джуді, люба, що сталося?

– Я хвора. *На дощ*, – прошепотіла вона Мишні.

– Хвора? Що з тобою? Що болить? – запитала мама.

– Голова. Це все дощ.

– У тебе болить голова?

– Так. І горло. А ще в мене лихоманка. І затерпля шия.

– Це від спання на словнику, – сказав Стінк. – Щоб написати контрольну з правопису.

– Ні.

– Так!

– Дивись, у мене язик червоний, – Джуді показала Стінкові свій червоний від вишневих льодяників язик.

Мама помацала Джуді чоло.

– Не схоже, що в тебе лихоманка.

– БРЕХУХА, – сказав Стінк.

– Поверніться за п'ять хвилин, – попросила Джуді. – До того часу в мене буде лихоманка.

– БРЕХУХА, бРЕХУХА, бРЕХУХА!

Якби ж тільки в неї був кір. Чи вітрянка. Чи... СВИНКА! Від свинки болить голова. Болить горло і не рухається шия. Щоки набрякають, як у Шалама-Балама. Джуді запхала льодяник за щоку і надула щоки, як у Шалама-Балама.

– Свинка! – сказала лікарка Джуді. – Гадаю, у мене свинка! Справді!

– Свинка! – повторив Стінк. – Аж ніяк. У тебе щеплення. Від свинки. У нас обох. Так, мамо?

– Так, – відповіла мама. – Стінк має рацію.